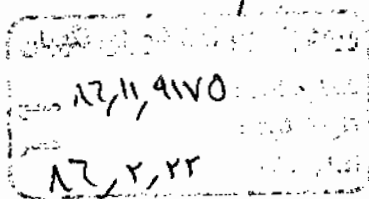

شماره: ۳۰۷/۲۲۶۵۷

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۲/۲۲

پیوست:

برس

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
آفریقای جنوبی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز
سه شنبه مورخ ۱۳۸۶/۲/۴ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال
می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

لایحه موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

ماده واحده - موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی مشتمل بر یک مقدمه و بیست و پنج ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

از نظر جمهوری اسلامی ایران مفاد بند (۳) ماده (۲۵) موافقتنامه به معنای عدم رعایت مقررات بند (۲) ماده اخیرالذکر درخصوص رعایت تشریفات قانونی جهت لازم‌الاجراء شدن اصلاحات موافقتنامه نخواهد بود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی با علاقه‌مندی به برقراری همکاری مؤثر بین دو کشور در زمینه مبارزه علیه جرایم و به منظور انعقاد موافقتنامه‌ای برای استرداد مجرمان، در موارد زیر به توافق رسیدند:

ماده ۱ - تعهد به استرداد

طرفین به موجب مفاد این موافقتنامه و بر طبق قوانین داخلی دو کشور در زمینه استرداد مجرمان، توافق می‌کنند اشخاصی را که مقامات کشور درخواست‌کننده به ارتکاب جرم قابل استرداد متهم یا محکوم نموده‌اند، به یکدیگر مسترد نمایند.

ماده ۲ - جرمهای قابل استرداد

- ۱- زمانی یک جرم قابل استرداد خواهد بود که به موجب قوانین هر دو کشور مستوجب کیفر محرومیت از آزادی به مدت حداقل یک سال یا مجازاتی شدیدتر باشد.
- ۲- همچنین، زمانی یک جرم قابل استرداد خواهد بود که شامل اقدام یا تبانی برای ارتکاب یا همکاری، تحریک و ترغیب، مشورت یا فراهم آوردن موجبات یا معاونت در ارتکاب، قبل یا بعد از ارتکاب جرائم موضوع بند (۱) باشد.
- ۳- از نظر این ماده، قطع نظر از این که قوانین کشورهای درخواستکننده و درخواستشونده جرم را در طبقه‌بندی یکسانی محسوب دارد یا خیر و یا این که جرم با اصطلاحات مشابهی توصیف شده یا نشده باشد، جرم قابل استرداد به شمار خواهد آمد.
- ۴- هرگاه جرمی در خارج از قلمرو کشور درخواستکننده به وقوع پیوسته باشد، چنانچه مطابق قوانین کشور درخواستشونده در اوضاع و احوال مشابه، ارتکاب جرم در خارج از قلمرو آن کشور مستوجب کیفر باشد، با استرداد موافقت خواهد شد. در مواردی که پیش‌بینی خاصی در قوانین کشور درخواستشونده به عمل نیامده باشد، مقام صلاحیتدار کشور درخواستشونده می‌تواند به تشخیص خود با استرداد موافقت کند.
- ۵- در مورد شخصی که به دلیل ارتکاب جرم پیش‌بینی شده در این ماده مقصر شناخته شده ولی محکوم نشده باشد یا مقصر شناخته شده و محکوم شده باشد، برای صدور حکم یا اجرای محکومیت یا تحمل باقیمانده دوره محکومیتش، حسب مورد، با استرداد موافقت خواهد شد.
- ۶- در مواردی که استرداد شخص به دلیل ارتکاب جرم برخلاف قانون مالیاتی، عوارض گمرکی، نظارت بر ارز، یا دیگر موارد مرتبط با درآمدها درخواست شده باشد، صرف نظر از این که قانون کشور درخواستشونده چنین مالیات یا عوارضی وضع

نکرده باشد، یا قانون مذکور شامل مالیات، عوارض گمرکی یا مقررات ارزی مشابه مقررات قانون کشور درخواست کننده نباشد، می توان با استرداد موافقت کرد.

۷- در صورتی که درخواست استرداد به چند جرم مربوط شود و با استرداد به علت ارتکاب یک جرم قابل استرداد موافقت شود، در مورد هر جرم دیگر نیز که مشمول مجازات محرومیت از آزادی به مدت یک سال یا کمتر باشد و در درخواست استرداد از آن نام برده شده باشد، موافقت خواهد شد، به شرط آن که تمام شرایط دیگر استرداد رعایت شده باشد.

ماده ۳- رفتار با اتباع

- ۱- هیچ یک از طرفین متعهد به استرداد اتباع خود نخواهد بود.
- ۲- هرگاه درخواست استرداد صرفاً براساس تابعیت شخص درخواستی رد شود، کشور درخواست شونده به تقاضای کشور درخواست کننده، موضوع را به مراجع تعقیب کننده کشور خود ارجاع خواهد داد.

ماده ۴- جرایم سیاسی و نظامی

- ۱- هرگاه جرمی که استرداد به علت ارتکاب آن درخواست می شود یک جرم سیاسی باشد، با استرداد موافقت نخواهد شد.
- ۲- از نظر این موافقتنامه، جرمهای زیر جرم سیاسی محسوب نمی گردد:
  - الف- قتل یا هرگونه اعمال خشونت آمیز.
  - ب- جرمی که هر دو کشور درخواست کننده و درخواست شونده برطبق یک موافقتنامه چندجانبه بین المللی متعهد هستند شخص مورد درخواست را مسترد دارند یا موضوع را برای تصمیم گیری در خصوص پیگرد قضائی به مقامات صلاحیتدار خود ارجاع دهند.

ج - جرایم تروریستی.

د - جرم همراه با آدم ربایی، انتقال غیرقانونی افراد، یا هر شکلی از بازداشت غیرقانونی از جمله گروگانگیری.

ه - اقدام یا تبانی، مساعدت، تحریک و ترغیب، مشورت کردن یا فراهم آوردن موجبات ارتکاب این گونه جرایم یا معاونت در ارتکاب آن قبل یا بعد از وقوع جرم.

۳ - علی‌رغم مفاد بند (۲)، هرگاه مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده اعلام کند پاره‌ای دلایل اساسی وجود دارد که نشان می‌دهد درخواست مذکور به قصد تعقیب یا مجازات شخص به علت جنسیت، نژاد، دین، ملیت یا اعتقادات سیاسی نامبرده صورت گرفته است، با استرداد مجرم موافقت نخواهد شد.

۴ - مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده، درخواست استرداد مربوط به جرایم مندرج در قوانین نظامی را که بر طبق قوانین کیفری عادی جرم به شمار نمی‌رود، رد خواهد کرد.

ماده ۵ - سایر دلایل رد درخواست

۱ - درخواست استرداد ممکن است رد شود، هرگاه کشور درخواست‌شونده دلایل و مدارک اساسی در اختیار داشته باشد که نشان دهد محکومیت احتمالی جرم مزبور با محکومیت احتمالی همان جرم در دادگاههای کشور درخواست‌شونده تفاوت ماهوی اساسی دارد.

۲ - درخواست استرداد را جز در صورتی که طرف درخواست‌کننده متعهد شود یا تضمین کافی به طرف درخواست‌شونده بدهد مبنی بر این که اقدامات زیر در مورد شخص مورد درخواست به عمل نخواهد آمد، می‌توان رد کرد:

الف - بازداشت بدون محاکمه.

ب - هرگونه شکنجه.

ج - رفتار یا مجازات ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرکننده.

ماده ۶ - عدم امکان محاکمه مضاعف

- ۱ - با استرداد شخصی که به سبب ارتکاب جرمی که استرداد به خاطر آن صورت می‌گیرد قبلاً محکوم یا تبرئه شده باشد، موافقت نخواهد شد.
- ۲ - هرگاه مقامات صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده در موارد زیر تصمیم‌گیری کرده باشند، منعی برای استرداد وجود نخواهد داشت:
  - الف - عدم تعقیب شخص درخواستی به علت ارتکاب یا ترک فعلی که استرداد برای آن صورت می‌گیرد.
  - ب - متوقف ساختن هرگونه دادرسی کیفری که از قبل علیه شخص درخواستی برای ارتکاب یا ترک این افعال آغاز شده باشد، مشروط بر آن که این اقدام دارای اثر تبرئه نباشد.
  - ج - بازجویی کردن از شخص درخواستی برای ارتکاب یا ترک همان افعال.

ماده ۷ - تحویل موقت و معوق

- ۱ - کشور درخواست‌شونده می‌تواند استرداد شخصی را که تحت تعقیب قرار دارد یا دوره محکومیتش را در قلمرو آن کشور می‌گذراند، تا زمان ختم تعقیب مزبور یا به پایان رسیدن دوره محکومیت مزبور به تعویق اندازد.
  - ۲ -
    - الف - هرگاه با درخواست استرداد شخصی که در قلمرو کشور درخواست‌شونده تحت تعقیب قرار دارد یا دوره محکومیتش را می‌گذراند موافقت شود، آن کشور می‌تواند شخص درخواستی را موقتاً برای آغاز پیگرد به کشور درخواست‌کننده تحویل دهد.
    - ب - شخصی که بدین طریق تحویل می‌شود، در قلمرو کشور درخواست‌کننده در بازداشت نگهداری خواهد شد و پس از خاتمه دادرسی علیه نامبرده، برطبق شرایطی

که با توجه به توافق بین کشورهای درخواست کننده و درخواست شونده تعیین خواهد گردید، به کشور درخواست شونده بازگردانده خواهد شد.

ماده ۸ - مرور زمان

هرگاه پیگرد بر اثر مرور زمان برطبق قوانین کشور درخواست کننده ممنوع شده باشد، با استرداد مجرم موافقت نخواهد شد.

ماده ۹ - تشریفات استرداد و مدارک لازم

۱ - تمامی درخواستهای استرداد باید به صورت کتبی تهیه و از طریق مجاری دیپلماتیک تحویل شود.

۲ - تمامی درخواستهای استرداد باید شامل موارد زیر باشد:

الف - اطلاعاتی در توصیف موقوف جرم (ها) و تاریخچه‌ای از سیر جریان پرونده.

ب - اعلامیه یا متن قانون درخصوص جرم یا جرمهایی که استرداد به سبب ارتکاب آنها صورت می‌گیرد (در صورت وجود).

ج - اعلامیه یا متن قانون مربوط که در آن اعمال حداکثر مجازات برای جرم (ها) تجویز شده باشد.

د - اعلامیه یا متن قانون مربوط به شمول مرور زمان، که به عنوان مدرک نهایی و غیرقابل انکار تلقی گردد.

ه - هرگونه توضیح تا سرحد امکان دقیق در مورد شخص درخواستی همراه با هرگونه اطلاعات دیگری که بتواند به تعیین هویت یا تابعیت و اقامتگاه احتمالی آن شخص کمک کند.

و - اسناد، اعلامیه‌ها یا دیگر اطلاعات مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده حسب مورد.

۳ - علاوه بر اطلاعات، اعلامیه‌ها یا اسناد مندرج در بند (۲) فوق، تقاضای مربوط به استرداد شخص درخواستی برای تعقیب باید با مدارک زیر همراه گردد:

الف - نسخه‌ای از برگه جلب یا دستور دستگیری، در صورت وجود، که توسط قاضی یا یک مقام صلاحیتدار دیگر صادر شده باشد.

ب - نسخه‌ای از کیفرخواست، سوابق کیفری یا هر سند اتهامی دیگر.

ج - اطلاعات توجیه کننده قابل استرداد بودن مجرم طبق قوانین کشور درخواست‌شونده.

۴ - علاوه بر اطلاعات، اعلامیه‌ها یا اسناد مندرج در بند (۲) فوق، تقاضای مربوط به شخصی که استرداد وی به دلیل محکومیت بر اثر ارتکاب جرم درخواست می‌گردد، باید با مدارک زیر همراه گردد:

الف - نسخه‌ای از حکم محکومیت و یا تعیین مجازات یا اگر چنین حکمی در دست نباشد، اعلامیه‌ای از سوی یک مقام قضائی یا یک مقام صلاحیتدار دیگر دایر بر این که شخص مزبور محکوم شده و یا تعیین مجازات شده است یا نسخه‌ای از هرگونه ثبت محکومیت و یا مجازات که منعکس کننده اتهام و یا محکومیت باشد و اطلاعیه‌ای که نشان دهد چه مدتی از دوره محکومیت مزبور سپری شده است.

ب - اطلاعاتی که ثابت می‌کند شخص درخواستی همان شخصی است که مجرم شناخته شده است.

ج - درمورد شخصی که غیاباً محکوم شده است، اسناد درخواستی به موجب بند (۳) فوق.

ماده ۱۰ - قابل پذیرش بودن اسناد

هرگونه سند ارسالی در تأیید درخواست استرداد، در صورتی که سند مزبور به عنوان رونوشت برابر با اصل توسط رئیس دادگاه، قاضی یا هر مقام صلاحیتدار دیگر

تأیید شده باشد، باید به عنوان مدرک در جریان رسیدگی به استرداد دریافت و پذیرفته شود و چنین سندی با صدور اطلاعیه‌ای از یکی از مقامهای زیر نیز تأیید شده باشد:

الف - هرگاه کشور درخواست‌شونده جمهوری آفریقای جنوبی باشد، به وسیله رئیس قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران.

ب - هرگاه کشور درخواست‌شونده جمهوری اسلامی ایران باشد، به وسیله وزیر دادگستری جمهوری آفریقای جنوبی یا هر شخص دیگری که در سند مهر و امضاء شده به وسیله شخص موضوع بندهای (الف) یا (ب) تعیین شده و معرف شخصی است که سند را امضاء کرده است از جمله مقام یا عنوان وی یا مجاز بودن وی به هر طریق دیگر که در قوانین کشور درخواست‌شونده پیش‌بینی شده است.

ماده ۱۱ - ترجمه

هر سند ارسالی مربوط به رسیدگی به استرداد مجرمان با رعایت مفاد این موافقتنامه به همراه ترجمه آن به زبان کشور درخواست‌شونده یا به زبان انگلیسی ارسال خواهد شد و به تصدیق نمایندگی دیپلماتیک طرف متعاقد درخواست‌کننده یا مترجم رسمی طرف متعاقد درخواست‌کننده یا درخواست‌شونده نیز خواهد رسید.

ماده ۱۲ - اطلاعات اضافی

۱ - هرگاه مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده چنین تشخیص دهد که اطلاعات ارسالی در تأیید درخواست استرداد برای اعلام موافقت با درخواست استرداد مزبور کفایت نمی‌کند، مراتب را به کشور درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد تا کشور مزبور بتواند اطلاعات اضافی لازم را تهیه و ارسال کند.

۲ - مقام صلاحیتدار مزبور می‌تواند یک مهلت مناسب برای ارسال اطلاعات اضافی فوق تعیین و اعلام کند.

۳ - هیچ چیز مانع از این نخواهد شد که مرجع صلاحیتدار کشور درخواست شونده اطلاعات درخواست شده یا دریافت شده بعد از تسلیم درخواست به دادگاه یا بعد از انقضای مهلت مقرر در بند (۲) را به دادگاهی در آن کشور ارائه نماید.

ماده ۱۳ - بازداشت موقت

۱ - در موارد اضطراری، کشور درخواست کننده به شرط تحویل مدارک تأییدکننده درخواست استرداد می تواند خواستار بازداشت موقت شخص درخواستی شود. درخواست بازداشت موقت را می توان از طریق سیاسی یا مستقیماً از طریق مقامات مذکور در ماده (۱۰) به طرف ذی ربط تحویل داد. همچنین برای انتقال چنین درخواستی، می توان از تسهیلات سازمان پلیس جنایی بین المللی (اینترپل) نیز استفاده کرد. انتقال و ارسال درخواست مزبور از طریق پست، تلگراف، تلفاکس یا هر وسیله مکتوب دیگر نیز امکان پذیر است.

۲ - درخواست بازداشت موقت شامل موارد زیر خواهد بود:

الف - شرحی درباره شخص درخواستی.

ب - محل اقامت شخص درخواستی (در صورتی که معلوم باشد).

ج - شرحی درباره جرم(ها).

د - شرحی مختصر درباره افعال یا ترک افعالی که ادعا می شود اجزای جرم را تشکیل می دهد.

ه - شرحی درباره مجازاتی که می توان برای جرم(های) مزبور در نظر گرفت یا در نظر گرفته شده است.

و - بیان این که سند مندرج در جزء (الف) بند (۳) ماده (۹) یا جزء (الف) بند (۴) ماده (۹)، حسب مورد وجود دارد.

۳ - بیان این که اسناد تأییدکننده درخواست استرداد مجرم درخصوص شخص درخواستی، متعاقباً و در مدت زمان پیش‌بینی شده در این موافقتنامه، ارسال خواهد گردید.

۳ - درخواست فوق‌الذکر باید بی‌درنگ بررسی شود و کشور درخواست‌کننده از تصمیم اتخاذ شده درخصوص درخواست مربوط به بازداشت موقت و در صورت لزوم، دلایل مربوط به عدم امکان رسیدگی به آن درخواست، کتباً مطلع شود.

۴ - شخصی را که موقتاً بازداشت شده است به محض سپری شدن سی روز از تاریخ بازداشت موقت نامبرده بر طبق مفاد این موافقتنامه و در صورتی که اسناد مندرج در ماده (۹) توسط مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده دریافت نشده باشد، می‌توان از بازداشت مرخص کرد. بدین منظور، رسید دریافت اسناد فوق‌الذکر توسط سفارت کشور درخواست‌شونده در کشور درخواست‌کننده به عنوان رسید دریافت آنها توسط مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده تلقی خواهد گردید.

۵ - رفع بازداشت شخص به موجب بند (۴)، در صورتی که اسناد مندرج در ماده (۹) بعداً تحویل گردد، تأثیری در دستگیری مجدد و استرداد وی در آینده نخواهد داشت.

۶ - دادگاه می‌تواند در زمان تعیین مجازات مناسب، مدت زمان بازداشت برای استرداد یا در ارتباط با جرمی که به لحاظ آن درخواست استرداد صورت پذیرفته است را در نظر بگیرد.

ماده ۱۴ - تصمیم‌گیری و تحویل شخص درخواستی

۱ - کشور درخواست‌شونده تصمیمی را که درباره درخواست استرداد مجرم اتخاذ می‌کند از طریق مجاری دیپلماتیک بی‌درنگ به کشور درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد.

۲ - کشور درخواست‌شونده دلایل مربوط به رد کلی یا جزئی درخواست استرداد مجرم را اعلام خواهد کرد. کشور درخواست‌شونده نسخه‌هایی از تصمیمات قضائی مربوط را در صورت درخواست، ارائه خواهد داد.

۳ - هرگاه با درخواست استرداد موافقت شود، مقامات ذی‌ربط در کشورهای درخواست‌کننده و درخواست‌شونده درباره تاریخ و مکان تحویل شخص درخواستی به توافق خواهند رسید.

۴ - هرگاه شخص درخواست‌شونده به فاصله پانزده روز از قلمرو کشور درخواست‌شونده منتقل نشده باشد، چنین شخصی را می‌توان آزاد نمود. در هر حال، شخصی که قرار است مسترد شود پس از گذشت سی روز از تاریخ تعیین شده آزاد خواهد شد و کشور درخواست‌شونده به تشخیص خود می‌تواند بعداً درخواست استرداد به علت همان جرم را رد کند.

۵ - هرگاه کشور درخواست‌کننده یا درخواست‌شونده بر اثر پیش آمدن شرایطی خارج از حیطه اختیارات خود نتواند شخص درخواستی را به طرف مقابل تحویل دهد یا دریافت کند، کشور مزبور مراتب را به طرف مقابل اطلاع خواهد داد و خواستار توافق برای تعیین تاریخی جدید یا در صورت لزوم محلی جدید برای تحویل شخص مزبور خواهد شد.

ماده ۱۵ - درخواستهای همزمان

۱ - در مواردی که درخواستهای مربوط به استرداد یک شخص به علت ارتکاب یک جرم یا جرمهای متفاوت به طور همزمان از طرف دو یا چند کشور دریافت شود، مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده تعیین خواهد کرد که شخص مزبور به کدامیک از کشورهای فوق تحویل داده خواهد شد و تصمیم خود را به کشور درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد.

۲ - کشور درخواست‌شونده، در تعیین کشوری که شخص درخواستی قرار است به آن مسترد شود، تمامی عوامل مربوط، از جمله (اما نه منحصرأ) موارد زیر را در نظر خواهد گرفت:

الف - آیا درخواستها براساس موافقتنامه استرداد مجرمان به عمل آمده است.
ب - درجه اهمیت جرم ارتكابی، در صورتی که درخواستهای مزبور به جرایم مختلف مربوط باشد.

ج - زمان و مکان ارتكاب هر جرم.

د - ترتیب تاریخهای دریافت هر یک از درخواستها از کشورهای مزبور.

ه - منافع کشورهای مربوط.

و - تابعیت طرفین زیان‌دیده و مجرم.

ز - امکان هرگونه استرداد بعدی بین کشورهای مربوط.

ماده ۱۶ - توقیف و تحویل داراییها

۱ - کشور درخواست‌شونده با توجه به حدود اجازه داده شده در قوانین خود می‌تواند تمام دارایی‌ها، از جمله اموال و اسنادی را که در قلمرو کشورش یافت شود و بر اثر ارتكاب جرم به دست آمده باشد، یا به آن مربوط باشد یا در صورت موافقت با استرداد ممکن است به عنوان مدرک به آنها نیاز باشد، توقیف کند و به کشور درخواست‌کننده تحویل دهد.

۲ - دارایی‌های مذکور در بند (۱) را در صورتی می‌توان به کشور درخواست‌کننده تحویل داد که کشور مزبور چنین تقاضایی کرده باشد، حتی اگر استرداد مجرم به علت مرگ، ناپدید شدن یا گریختن شخص درخواستی از بازداشت، غیرممکن شود.

۳ - در مواردی که دارایی‌های مذکور در قلمرو قضائی کشور درخواست‌شونده مشمول توقیف یا مصادره باشد، کشور درخواست‌شونده پس از دریافت اطمینان از طرف کشور درخواست‌کننده دایر بر بازگرداندن دارایی‌های مذکور در یک مهلت مقرر

یا در اسرع وقت، می‌تواند دارایی‌های مذکور را به طور موقت به کشور درخواست‌کننده تحویل دهد.

کشور درخواست‌شونده، همچنین در صورتی که برای ادامه رسیدگی‌های کیفری در قلمرو قضائی کشور خود به آنها نیاز باشد، می‌تواند تحویل این دارایی‌ها را به تعویق بیندازد.

۴ - هرگونه حقوق احتمالی متعلق به کشور درخواست‌شونده یا اشخاص ثالث در اموال فوق‌الذکر باید با توجه به قوانین کشور درخواست‌شونده محترم شمرده و رعایت شود.

ماده ۱۷ - اصل اختصاصی بودن

۱ - شخصی را که به موجب این موافقتنامه مسترد می‌شود نمی‌توان به علت ارتکاب جرم در تاریخی که به دوره پیش از استرداد نامبرده مربوط می‌شود در کشور درخواست‌کننده بازداشت، محاکمه، یا مجازات کرد، به استثنای جرمی که:

الف - با استرداد مجرم به علت ارتکاب آن موافقت شده باشد یا هر جرم قابل استرداد دیگری که بتوان شخص را در رابطه با آن بر مبنای احراز وقایعی که درخواست استرداد براساس آنها پذیرفته شده است، محکوم کرد، یا جرم از نوع جرم کوچکتر و بخشی از جرم اصلی باشد.

ب - مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده با بازداشت، محاکمه، یا مجازات آن شخص به علت ارتکاب آن موافقت کند. از نظر این بند:

(۱) - کشور درخواست‌شونده می‌تواند تحویل اسناد مندرج در ماده (۹) را تقاضا کند.

(۲) - کشور درخواست کننده می تواند شخص مسترد شده را به مدت شصت روز یا تا هر مدت دیگری که کشور درخواست شونده مجاز بداند، با توجه به ادامه رسیدگی به تقاضای مذکور، بازداشت کند.

۲ - بند (۱) این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد گردید:

الف - هرگاه شخص مسترد شده، قلمرو کشور درخواست کننده را پس از استرداد ترک کند و داوطلبانه به آن بازگردد.

ب - هرگاه شخص مسترد شده، فرصتی برای ترک قلمرو کشور درخواست کننده در اختیار داشته ولی به فاصله سی روز پس از تیرئه نهایی از جرمی که استرداد وی به جهت ارتکاب آن صورت گرفته است، قلمرو آن کشور را ترک نکرده باشد. مدتی که طی آن شخص مذکور به علل خارج از کنترل وی نتواند قلمرو کشور درخواست کننده را ترک نماید، جزء این مدت محسوب نخواهد شد.

ماده ۱۸ - توصیف حقوقی

هرگاه توصیف حقوقی فعل موضوع جرم در جریان رسیدگی علیه شخص مسترد شده تغییر پیدا کرده باشد، شخص مزبور را نمی توان متهم کرد یا تحت پیگرد قرار داد مگر آن که عناصر تشکیل دهنده جرم، با توجه به مشخصات تغییر یافته، استرداد مجرم را مجاز بدانند.

ماده ۱۹ - تحویل به یک کشور ثالث

۱ - در مواردی که شخصی به وسیله کشور درخواست شونده به کشور درخواست کننده تحویل داده شده باشد، کشور درخواست کننده آن شخص را به علت

جرمی که پیش از تحویل وی صورت گرفته است، به کشور ثالثی تسلیم نخواهد کرد، مگر آن که:

- الف - کشور درخواست‌شونده با چنان تحویلی موافقت کند، یا
- ب - شخص مزبور فرصت ترک قلمرو کشور درخواست‌کننده را داشته ولی در طی سی روز پس از تیرنه نهایی از جرمی که مبنای استرداد او بوده است، آن کشور را ترک نکرده یا پس از ترک آن کشور، داوطلبانه به آن کشور بازگشته باشد.
- ۲ - کشور درخواست‌شونده، پیش از پذیرش هر درخواست طبق بند (۱)، می‌تواند خواستار اطلاعاتی در مورد آن درخواست شود.

ماده ۲۰ - اسقاط حق

هرگاه شخص درخواستی، رسماً و به وسیله یک اقرارنامه یا هر وسیله دیگر، با تحویل خود به کشور درخواست‌کننده موافقت کرده باشد کشور درخواست‌شونده می‌تواند شخص مزبور را در اسرع وقت و بدون رسیدگی بیشتر، تحویل دهد.

ماده ۲۱ - عبور

- ۱ - هریک از کشورها می‌تواند با عبور دادن شخصی که به وسیله کشوری ثالث به طرف دیگر تسلیم می‌شود از قلمرو خود موافقت کند.
- ۲ - درخواست عبور از طریق مجاری دیپلماتیک یا مستقیماً از طریق مقامات مذکور در ماده (۱۰) ارسال خواهد شد. در موارد اضطراری، از تسهیلات و امکانات سازمان پلیس جنایی بین‌المللی (اینترپل) نیز می‌توان برای ارسال چنین درخواستی کمک گرفت.
- ۳ - کشوری که تقاضای موافقت با عبور به آن تحویل می‌شود، هرگاه شخص مزبور از شهروندان آن کشور باشد، می‌تواند با چنین تقاضایی موافقت نکند.

۴ - درخواست عبور باید شامل موارد زیر باشد:

الف - شرحی درباره شخص درخواستی، با ذکر هرگونه اطلاعات دیگری که ممکن است به تعیین هویت و ملیت نامبرده یاری رساند.

ب - شرحی مختصر درباره وقایع مربوط به پرونده به اضافه فهرستی از جرایمی که شخص مزبور به علت ارتکاب آنها توسط کشور ثالث مسترد گردیده است.

۵ - مجوز مربوط به عبور هر شخص، با رعایت مفاد قوانین کشور درخواست شونده، متضمن اجازه‌ای برای در بازداشت نگهداشتن نامبرده در حین عبور خواهد بود. هرگاه انتقال شخص در طی مدت زمان معقول ادامه پیدا نکند، مقام صلاحیتدار کشوری که شخص مزبور در قلمرو آن نگهداری می‌شود، می‌تواند دستور آزادی وی را صادر کند.

۶ - هرگاه یکی از کشورها از حمل و نقل هوایی استفاده کند و هیچ‌گونه فرود در قلمرو کشور دیگر پیش‌بینی نشده باشد، نیازی به مجوز نخواهد بود. هرگاه هواپیمای انتقال دهنده شخص درخواستی مجبور به فرود اضطراری گردد، کشوری که هواپیما در قلمرو آن فرود می‌آید می‌تواند با توجه به مفاد بند (۲) خواستار تقاضای عبور شود و در عین حال تا زمان دریافت تقاضای عبور می‌تواند شخص مزبور را در بازداشت نگه دارد و عبور مشروط بر آن که چنین درخواستی به فاصله نود و شش ساعت پس از فرود اضطراری واصل شود، انجام می‌شود.

۷ - هرگاه کشور درخواست‌شونده که تقاضای موافقت با عبور به آن تحویل داده می‌شود نیز خواستار استرداد شخص مزبور باشد، می‌توان عبور را با توافق کشور درخواست‌کننده تا زمان نهایی شدن تعقیب شخص مزبور توسط دستگاه قضائی کشور درخواست‌شونده به تعویق انداخت.

ماده ۲۲ - نمایندگی و هزینه‌ها

- ۱ - کشور درخواست‌شونده برای تأمین هزینه‌های ناشی از درخواست استرداد تمامی ترتیبات لازم را به عمل خواهد آورد و در این زمینه با کشور درخواست‌کننده مشورت و مساعدت نموده و به عنوان نماینده منافع آن کشور عمل خواهد نمود.
- ۲ - کشور درخواست‌شونده هزینه‌هایی را که در قلمرو خود برای دستگیری و زندانی کردن شخصی که استردادش تقاضا شده است متحمل می‌شود، تا زمان تحویل او به شخص معرفی شده از سوی کشور درخواست‌کننده، برعهده خواهد گرفت.
- ۳ - کشور درخواست‌کننده تمام هزینه‌های مربوط به ترجمه اسناد استرداد و انتقال شخص از قلمرو کشور درخواست‌شونده را برعهده خواهد داشت.
- ۴ - هیچ کدام از دو کشور نمی‌توانند بابت دستگیری، زندان، بازپرسی یا تحویل اشخاص به موجب این موافقتنامه، ادعای هزینه‌ای علیه طرف دیگر مطرح کنند.

ماده ۲۳ - مشاوره

مقامات مذکور در ماده (۱۰)، می‌توانند مستقیماً یا با بهره‌گیری از تسهیلات سازمان پلیس جنایی بین‌المللی (اینترپل)، در جهت رسیدگی به پرونده‌ها و اجراء مؤثر این موافقتنامه با یکدیگر مشورت نمایند.

ماده ۲۴ - دامنه شمول

این موافقتنامه، در مورد جرائم قابل استردادی که قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن آن واقع شده باشد، اعمال خواهد شد.

ماده ۲۵ - تصویب، لازم‌الاجراء شدن، اصلاح و فسخ

- ۱ - این موافقتنامه منوط به تصویب است و اسناد تصویب نیز در اسرع وقت مبادله خواهد شد.

بیت

۲ - این موافقتنامه در تاریخ آخرین اعلام کتبی مبنی بر اتمام مراحل قانون اساسی، لازم الاجراء خواهد گردید.

۳ - این موافقتنامه با توافق طرفین قابل اصلاح خواهد بود.

۴ - هر یک از دو کشور می توانند هر زمان با صدور یک اطلاعیه کتبی خطاب به کشور دیگر، از طریق مجاری دیپلماتیک، این موافقتنامه را فسخ کنند. فسخ موافقتنامه، شش ماه پس از تاریخ اطلاعیه مذکور نافذ خواهد شد.

برای گواهی مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از سوی دولت های متبوع خود به طور مقتضی مجاز شده اند، این موافقتنامه را که به زبانهای فارسی و انگلیسی تهیه شده است و هر دو متن از اعتباری واحد برخوردار هستند، امضاء کرده اند.

این موافقتنامه در تهران در دو نسخه، در تاریخ دهم شهریور ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه هجری شمسی برابر با ۳۱ آگوست ۲۰۰۴ میلادی تنظیم گردیده است.

از سوی دولت
جمهوری آفریقای جنوبی
بریجیت مباندا
وزیر دادگستری

از سوی دولت
جمهوری اسلامی ایران
محمد اسماعیل شوشتری
وزیر دادگستری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و پنج ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ چهارم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی